

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Bládstj.:
Vilfríð Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Høysbreyt
TELF 1820

Vingluskøltar

Eitt tað seinasta »Dagblaðið« kom mæri í hendi, og har sá eg m. a., hvussu hin gamli Dagblaðsskrøggarin breggjær sær av, hvussu raskir og dúgligir fólka-floksmenn eru — hava verið — og ætla sær at verða í framtíðini.

Sum kunnugt frættist nú úr Geneve, at danin Max Sørensen og teir báðir føroyingarnir, ið við honum eru har á fundi, hava góðar vónir um, at sjómarkið her við Føroyar verður flutt munandi út.

Nú erpast Dagblaðsskrøggið og breggjær av, at fólkaflokkurin skal gera bæði eitt og annað viðvíkjandi okkara sjómarki. T. d. sigur blaðið hesi orð: »Hendir tað, at semja verður um eitt viðkæð fiskimark, fara vit at krevja okkum rætt eftir tí við tí fyrivarni, at vit halda okkum rætt til allan landgrunnin um Føroyar.«

Við øðrum orðum sigur blaðið, at teir, fólkaflokkurin, ætla at krevja rætt føroyinganna sambært ta avgerð, ið gjord verður í Geneve.

Eru teir ikki óførir hesir fólka-flokskrøggarnir? — Ella óttast teir fyrri, at teir saman við sambandinum hava bundið okkum so fastar, at eingin avgerð í Geneve kann loysa okkum úr aftur haftinum fyrr enn 1967? — Tað man nokk verða tað kravið, ið »Dagblaðið« talar um, nevniliga at sleppa leysir úr haftinum, sum teir sjálvir hava bundið okkum í. — Livist so spyrst.

Tá ið »Dagblaðið« skrivur um vingluskøltar, ið hava lyndi at skifta kotið eftir vindinum, so er at skoyta uppi um fólkaflokkin, at eingin er fullspottaður, fyrr enn hann spottar seg sjálvan. — »Dagblaðið« kann væl ikki hava gloymt reypid um fullveldi og at »í Føroyum skulu føroyingar ráða« — og so nú í sambandsleypinum við Kristian Djurhuus ovast á toppinum — eru tað ikki vingluskøltar, so veit eg púra einki, og Dagblaðsskrøggið veit hvaðna minni.

J. H. Danbjørg.

?

**Heldur tú ikki
Sosialin**

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skervuttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

LARS LARSEN

skipari, í Porkeri,

doyði seinrapartin miðvikudagin
í hesi vikuni — 70 ára gamal.

Orðatakið sigur, at føroyskir dreingir verða bornir í heim við ár í hendi. Hesi orð hóska sera væl, tá ið tala er um *Lars Larsen*, ella Lars í Gjörðum, sum hann vanliga varð nevndur. Longu meðan hann var óviti, róði hann út, og so skjótt skúlatíðin var liðin, fór hann til skips, og hann var so sjómaður av teim allrabestu alt lívið at enda.

Við trolara var hann á ungum árum, serliga við trolaranum »Dannebrog« úr Svendborg. — Henda trolara átti hin kendi skiparin Daniel Muller, ættadur úr Porkeri, sum búsettist í Svendborg, har hann gjordist keypmaður. Síni flestu unglingsár var Lars við hinum kenda skiparanum Dias á Heyggi, sum brátt sá, hvat dugur, ið var í Læarsi, og tí gjordi hann til sín bestamann. — Hetta starvið rokti hann til lítar, inntil hann um várið 1916 tók skiparapróg og fór at fara skip hjá p.f. J. Mortensens eftir á Tvøroyri. Fyrst forði hann »Carl« og síðan »Agnes Louise«. Seinri kom hann og J. A. Hjelm í Vági at arbeiða saman og keyptu »Agnes Louise«, sum Lars helt áfram við at fara, inntil sjúkan boygdi hann og hann noyddist at leggja frá sær — tá var hann 65 ára gamal.

Ein av Føroya bestu skiparum endaði soleiðis virki sitt aftaná at hava verið til skips í gott og væl hálvthundrað ár, og altíð hevði hann verið av bestu sjómönnum bæði við trolara og við slupp — bæði sum maður, bestimaður og skipari. Útiróður dæmdi honum eisini aftaná, at hann vegna drepani sátt gav skipið og skiparastarvið frá sær.

Lars Larsen var av teirri kendu bóndættini í Gjörðum í Porkeri, og hann bregðaði ikki burtur úr ætt, Mangur góður maður er ættadur úr Gjörðum, og lat meg siga — og mong góð kvinna eisini.

Undirritaði kom at kenna Lars í Gjörðum betur enn fólk flest, við tað at vit gjordist svágir báðir. —

Eg havi bara góð minni um svág mín, og eg veit, at einki menniskja hevur annað enn gott at bera honum.

Um páskini vitjaði eg hann fleiri ferðir. Hann feldi tá, at deyðin var komin nær. Hann tók alt við toli og gav seg í Harrans hendur. Hann livdi og doyði sum ein góður maður — ein góður kristin maður.

Fríður yvir minni hansara.

J. H. Danbjørg.

Vøggan

Lag: Glem ei din ...!

So titt sum lokir renna,
vit liv og deyða kenna,
hver á síni lívsinsleið —
lagnu, fram úr vöggu steig,
titt sum lokir renna.

Harrans hond alt valdar,
øll eiga dagar taldar,
lívsinsleið á foldum her,
líkt sum tveggja vegir ber,
Harrans hond alt valdar.

Gloym ei hina smáttu,
ið litlu vöggu átti,
runnu upp tey barnaár,
sumri, heysti, vetri, vár
innan faðirs smáttu.

Gloym ei móðuranda,
har vøggan mundi standa,
gloymid ikki móðurtár,
fullu yvir vöggu vár,
gloym ei móðuranda.

Sást ei streymur renna,
ei alduskot at kenna,
tá tú legði vöggu frá
út á lívsins beisku vág,
sást ei streymur renna?

Hesin streymur harði
fram við lívsins harði
rennur bæði dag og nátt,
miðan fjørðin fleyt tú brátt,
tú kendist streymur harði.

Millum sker og íðir
lívsinsstreymur stríði
ber teg fram á stillu vág,
um tú Harran lítur á,
millum sker og íðir.

Gyltir geislar branda
hinumegin stranda,
tá tú streymi rennur frá,
vil tú aftur tini sjá,
har gyltir geislar branda.

Gev oss treyst og megi,
so vit á hvørjum degi
ærligir sum barnið tá
rurandi í vöggu lá,
gev oss treyst og megi.

So tá dagar enda,
vit hinumegin lenda,
hvar ið altíð sólin sær.
Harri ver tú okkum nær,
tá ið dagar enda.

Lokni við Aargil.

Stubbar av tingi

Undir viðgerðini av málinum um at taka sand, kom Poul Petersen við tí, at bóndurnir ikki bara áttu alt tað, sum rakk út í dýpið við land; men áttu alt langt niður undir undirgrundina. J. P. Davidssen helt, at sum smádreingir fingur teir altíð at hoyra um illamann, at hann búði har niðri, og um nú Poul Petersen eisini skuldi ognateinum hann aftur at øllum hinum frá lóg eftir Magnusi Lagabøtur frá 1274, so væl gagnist — havið hann!

Nú kom Kjartan Mohr og klagði seg yvir, at hitt privata initiativ, kapitalistarnir, nú skuldu ognast illamanni — tí sum kunnugt, segði hann, var Jesus hin fyrsti sosialistur á jörðini. — Ikki var so loðið, um Kjartan græt á málinum.

... Petur Mohr Dam hevur ikki sett meira enn 300 kr. í tað nýggja trolarafelagið. Men EG havi sett 5000 kr., gorræði Kjartan Mohr. ... Men, helt ein tingmaður — tað var í lesistovuni —: tað kann sleipustóðarstjórin ampa-leyst gera, um hann framvegis dugir at skriva rökningina, tá ið hann hevur havt skipið uppi ... so varð togn, og skútan snarað.

VALDEMAR LÜTZEN
Telf. 1020 Thorshavn.